

Referaten

LIJST VAN REFERENTEN (gewijzigd).

Namen :	Afkortingen :
Dr. J. R. Beversluis	J. B.
A. A. Bonnema	A. B.
W. Brantsma	W. B.
F. W. Burger	F. B.
P. J. Drost	P. D.
L. C. Geerling	L. G.
W. van Harencarpel	v. H.
Dr. J. de Hoogh	de H.
G. Houtzagers	G. H.
M. de Koning	de K.
G. A. Overdijkink	G. O.
F. W. Snepvangers	F. W. S.
C. Staf	C. S.
B. Stoffel	B. S.
Dr. H. van Vloten	v. V.

Wordt gezocht referent voor de „Deutsche Forstwirt”. Verzoeken bereidverklaring aan den Voorzitter van de Redactie te zenden.

RUBRIEK 1. Algemeen (vereenigingswezen, onderzoekswezen, monografieën, enz.)

In memoriam Ir. E. P. Wellenstein, Directeur van Economische zaken. Dr. R. Wind. Tectona 8/9. 535—536 1934. F. W. S.

W. Becking ten afscheid. M. A. F. Dijkmans. Tectona 8/9. 537—540, —1934. F. W. S.

Van onze titulatuur. Pit. (onwetenschappelijke overpeinzingen). Tectona 8/9. 637—639 1934.

Het gaat hier om eigenaardigheden als beheershoutvester, opperhoutvester, houtvester met den persoonlijken titel van opperhoutvester. Het zou schrijver niets verwonderen als men nog eens kwam tot boven- en onderhoutvester, of tot loopend- en zittend houtvester, enz. F. W. S.

RUBRIEK 2. Grond en klimaat (waaronder bemesting en microbiologie).

Einiges über den Kaligehalt der Waldböden. D. Fehér. Silva 48. 377—382. 1934.

Van de boschgronden in de steppenzône is het gehalte der in 1% citroenzuur oplosbare kali voldoende voor naaldhout, maar onvoldoende voor loofhout. Voor de gronden in de subalpine zône, in N.W. en N.

Europa, is dit gehalte voldoende voor loof- en naaldhout. Aan de kalivoorraad worden in verband met de kortere omloopstijden in midden-Europa grootere eischen gesteld dan in N. Europa. A. B.

RUBRIEK 3. Houtteelt (waaronder biologie der houtgewassen en zaadteelt).

Über den gegenwärtigen Stand der Durchforstungsfrage. Prof. Dr. Gehrhardt. Allg. F. u. J. Z. 10. 325—336. 1934.

Schrijver gaat de publicaties na, welke de laatste jaren over dit onderwerp zijn verschenen.

In 1931 verscheen van den Deenschen Prof. Möller een bijdrage: „Starke Durchforstung in dänischer Beleuchtung”. Vroeg met dunnen beginnen en deze dunningen tijdig herhalen. Door de sterke lichttoevoer grootere assimilatie, grootere warmte toevoer en meer bacterielevens in den grond. Geleidelijk betere en grootere boomkronen en grootere aanwas.

Prof. Dr. Eitungen in Moskou deed onlangs een boek over „de dunningen” het licht zien. Prof. E. constateerde bij jarenlange onderzoekingen op proefvlakken, dat oorspronkelijk kleine boomen geleidelijk tot gemiddelde hoogten kunnen opgroeien, terwijl omgekeerd boomen, die in de jeugdperiode, in verhouding tot andere, goed ontwikkeld zijn, in groei en ontwikkeling, achterblijven.

Von Schmid meent, dat elke opstand in verband met de standplaats, de houtsoort, den ouderdom, het ontstaan en de latere ontwikkeling, behandeld moet worden.

Het is begrijpelijk, dat bij de ideaaldunning, die Möller en Eitungen zich voorstellen, ook de takvrijheid der stammen een rol speelt. Prof. Dr. Wiedemann is van meening, dat niet de massa, doch de waardeaanwas, naast andere omstandigheden, de keuze der dunningsmethode bepaalt.

Schrijver gaat vervolgens na de nieuwste onderzoekingen op het gebied der dunningen voor beuk, den en spar. Deze beschouwingen zijn verduidelijkt met eenig cijfermateriaal en overzichten. P. D.

Kultuurbewerking voorheen en thans. L. J. Matulessy. Djati 2. 26—27. 1934.

Hier wordt besproken de kulturaanleg van omstreeks 1920 en vergeleken met de tegenwoordig gevolgde werkwijze. F. W. S.

Miszwuchs der Lärche Münch. Silva 49. 385—391. 1934.

Zowel bij den Europeeschen als bij den Japanschen lork komen in de jeugd groeistoringen voor, welke breede mandvormige struiken opleveren. Op 5- à 7-jarigen, hoogstens 12-jarigen leeftijd, wordt meestal weer een spil gevormd. Waarschijnlijk wordt het verschijnsel veroorzaakt door uitwendige invloeden, waarvoor bepaalde zaadjaargangen of herkomsten, en binnen deze weer bepaalde individuen, bijzonder gevoelig zijn. A. B.

Humusaufgabe und Bodendurchwurzelung im Eibenstocker Granitgebiet. Dr. G. Krauss, W. Wobst, G. Gärtner Thar. F. Jb. 6/7 290—370. 1934.

Het blijkt, dat fijnspar in het Eibenstocker granietgebied van het Eertsgebergte boschturf vormt. Gevaar voor veenvorming schijnt onder normale omstandigheden nog niet aanwezig. Een gevaar dreigt echter door de omstandigheid, dat de fijnspar de wortels vrijwel geheel in de boschturf en de bovenste grondlaag gaat uitstrekken. Bij zuiver sparsbosch ontstaat daardoor geen transport meer van minerale bestanddeelen van den ondergrond naar boven.

Door dezen ongunstigen invloed van den fijnspar op den structuur van den grond, wordt het waterhoudend vermogen verminderd, waardoor schade aan de watervoorziening van de streek kan worden toegebracht.

Bij vele opgravingen bleek, dat de grove den geen diepwortelaar mag heeten. Voor de omstandigheden zooals deze in het Ertsgebergte voorkomen, is de zilverden de beste houtsoort.

In het algemeen kan gezegd worden, dat de onderzoekingen van het wortelstelsel belangrijk zijn, daar juist hierdoor de eigenschappen van den grond bekend worden en men eventueele verbeteringen kan aanbrengen.

C. S.

Vegetationskündliche Studien im Niederwald des linksrheinischen Schiefergebirges. J. Schmithüsen. Thar. F. Jb. 5. 225—264. 1934.

In dit artikel besluit schrijver zijn mededeelingen omtrent zijn botanische onderzoekingen. Het blijkt, dat de standplaats een grooten invloed op de begroeiing blijft houden. De bedrijfsvorm en de exploitatie hebben slechts een kwalitatieven invloed.

C. S.

Die Wipfelbildung der Bäume und ihre Bedeutung bei forstliche Anpflanzungen. Dr. H. Härdtl. Thar. F. Jb. 8. 385—434. 1934.

Indien een plant haar top verliest wordt steeds op een of andere wijze een nieuwe top gevormd. Dit kan geschieden door het vormen van nieuwe of door het veranderen van de groeirichting van bestaande organen. Men kan drie typen onderscheiden en wel de vormingen bij fijnspar, groven den en loofhoutsoorten. Kunstmatig kan in vele gevallen geregeld worden opgetreden, waarbij steeds getracht moet worden de wond zoo goed mogelijk te laten genezen en te laten overgroeien.

C. S.

Über Pappelsaaten. H. Richter. Silva 41. 321—322. 1934.

Het zaad uit de wol slingeren en zaaien zonder bedekking op bemeste bedden. Stikstof is preferent. Beschermen tegen mieren (zwavelkoolstof), bladsschimmels (1% Bordeausche pap), zon en droogte (afdekken en gieten met verstuiver).

A. B.

RUBRIEK 4. Boschbescherming (ook natuurbescherming).

Het optreden van de gestreepte dennennups (Panolis piniperda) in de Pruisische bosschen. G. Huffel. Rev. E. et F. 9. 680—689. 1934.

Huffel schrijft over de schade die dit insect in de periode 1922—1924 heeft aangericht in Duitsland, in het gebied tusschen Dresden en Stettin, met als centrum Frankfort a/d Oder, waar de vretterij zich heeft uitgestrekt over een oppervlakte van 500.000 ha. Alleen in de Staatsbosschen, binnen dit gebied, heeft men toen ruim 44.000 ha moeten vellen, terwijl 16.000 ha, die gedeeltelijk verwoest waren, moesten worden aangevuld, onderplant en onderzaaid.

In de Staatsbosschen werd in totaal 8 miljoen m³ hout geveld. Met de particuliere bosschen mede zullen ± 12 miljoen m³ hout geveld zijn.

Een gevolg van deze enorme vellingen is geweest een verhooging van den waterstand in de omgeving van de kaalgeslagen districten van 30 tot 80 cm. Deze verhooging openbaarde zich het eerst in 1925. Sedert 1928 — tengevolge van de intusschen sterk voortgeschreden herbebossching — kwam deze verhooging tot staan. Thans constateert men zelfs weer eenige verlaging.

De herbebossching heeft men hier onmiddellijk met kracht ingezet. In 1931 was $\frac{9}{10}$ van de verwoeste oppervlakte weer beboscht, voornamelijk weer met den gewonen pijnboom ($\frac{2}{3}$ door zaaien (2—2.5 kg zaad per ha, plaatselijk gemengd met 10% fijnspar) en $\frac{1}{3}$ door planten (15000 planten per ha).

De jonge beplantingen en bezaailingen hebben plaatselijk veel geleden van *Hyllobius*. Ter bestrijding van brandgevaar zijn tot 150 m breede brandstrooken aangelegd waarop aardappels en lupinen worden verbouwd, vooral in de omgeving der dorpen. Verder werden 25—28 m hooge brandtorens gebouwd voorzien met orienteeringstafels en telefoon.

De kosten der herbebossching bedroegen totaal gemiddeld 278 mark per ha (f166.80) en voor het geheele gebied 7.5 miljoen gulden. Wanneer men hierbij nog voegt het verlies tengevolge van ontijdig geveld en dus nog niet exploiteerbaar hout, dan kan men zonder overdrijving concluderen dat deze rups in het besproken gebied een schade van 10 miljoen gulden heeft veroorzaakt.

Huffel eindigt met te memoreeren, dat de Fransche boschbouwer zich geluk mag wenschen, dat hij dergelijke rampen zelfs in zijn uitgestrekte naaldhoutbosschen in Zuid-West Frankrijk niet kent. Hier zijn het echter de groote branden, die zulke groote rampen kunnen veroorzaken.

G.H.

De nationale parken in de Vereenigde Staten. J. en M. L. Dufrenoy. Rev. E. et F. 9. 690—695. 1934.

De nationale parken in de Vereenigde Staten vallen onder het Ministerie van Binnenlandsche Zaken. De bosschen, bestaande uit eeuwenoude boomen, vormen er een belangrijk onderdeel van doch hebben over het algemeen zeer veel te lijden van de vele bezoekers die den bodem te veel plat loopen, den ondergroei vertrappen, enz. enz.

Gelukkig heeft in de laatste jaren ook het beheer van deze nationale parken ingezien dat men hier de duizenden bezoekers niet straffeloos op de bosschen kan loslaten. Dr. Meinecke was wel de eerste die de aandacht heeft gevestigd op den fatalen invloed der bezoekers op de boomen. De oudste „Yellow Pine” is al gestorven tengevolge van de vele voetstappen van zijn bewonderaars.

De „Redwoods” (het *Sequoia sempervirens*-gedeelte) die de wisselvalligheden van duizende jaren hebben overleefd dreigen door de vele wandelaars onder hun stammen te worden „doodgeloopen”. Immers de *Sequoia* wortelt niet diep; de voedsel opnemende haarwortels komen vooral voor in de bovenste humuslaag.

Op aandringen van Meinecke zijn hier niet alleen de plaatsen van de kampementen der bezoekers sterk ingekrompen, doch deze zijn ook uit de meest interessante boschedeelten geheel weggehaald. Men kan er langs bepaalde daarvoor aangelegde paden en wegen nog wel komen, maar men mag niet buiten die wegen gaan.

Verder wordt de werkloosheid in de Vereenigde Staten ook zooveel mogelijk dienstbaar gemaakt aan verbeteringsmaatregelen in de bosschen vooral aan den strijd tegen zwamziekten. De Civilian Conservation Camps, waarvoor het Gouvernement jaarlijks 240 miljoen dollar uitgeeft, hebben in 15000 kampen 300.000 menschen over het geheele gebied van de Vereenigde Staten verdeeld.

G. H.

Iets over wildbescherming. Hofjagermeester Gustav C. Lewenhaupt (landgoed Aske). Skogen. 20. 439—441. 1934.

In vroeger dagen was wildbescherming een onbekend begrip. In mijn jeugd was in midden Zweden ondanks wildstroomerij en loslopende honden een goede stam van Noord-Europeesche hazen ('s winters met witte vacht), zoo talrijk, als men thans te vergeefs zal zoeken. Waarschijnlijk waren de uitgestrekte wildernissen en de minder goede jachtgeweren de oorzaak, maar toch zeker ook de klimatologische omstandigheden.

Dat al het organische leven als een golf op en neer gaat is een bekende zaak. Sommige boschvogels o.a. korhoenders kwamen in mijn jeugd in troepen van 100 tot 200 stuks op „Aske” voor en thans, ondanks een

totaal verbod van schieten, vermindert deze vogel sterk in aantal. De akerhaan is, dank zij de bescherming, weer iets toegenomen, maar de Jerpe (hazelhoen) is op „Aske” sedert vele jaren slechts in één paar te vinden en altijd in het zelfde boschje, hoewel in 20 jaar niet op deze vogel geschoten is.

Meestal wordt aangenomen, dat het meer of minder voorkomen van een wildsoort afhangt van voldoende voeder, maar ik heb de ervaring, dat het komen en verminderen daarvan niet afhangt. De menschelijke beschaving deed de wilde volken verdwijnen en het schijnt, dat de wilde dieren dit zelfde lot beschoren is.

Er bestaan echter nog andere oorzaken. Wanneer wij terug denken aan vroeger dagen, dan kan men zeggen, dat de verhoudingen in de dierenwereld door de natuur werden geregeld. Als er teveel vossen kwamen, vermeerderden zich de linxsen en bij een te veel aan eekhoorns de boomkruipers, die het evenwicht herstelden. In mijn langjarige loopbaan als secretaris van de jachtvereniging, heb ik heel wat interessante mededeelingen ontvangen.

In het jaar 1821 bestond in de provincie „Dalarne” een goede stam reeën en elanden, maar toen kwamen de wolven tot het jaar 1860, waarbij de reeën geheel verdwenen en zelfs jachthonden werden verscheurd.

Sedert de mensch reglementeert volgens zijn egoïstische verlangens door twee groepen te erkennen, de nuttige en de schadelijke dieren, is men gedwongen tot wildbescherming om de chaos te voorkomen. Patrijzen zijn in midden Zweden ingevoerd onder Koningin Christina's tijd en zijn er tot op heden gebleven, dank zij de hulp der menschen. Wellicht is de groote massa eieren die deze vogel legt, een van de redenen, maar ook is de kloek met haar hommelgroote kuikens een voorbeeldige beschermster; heel wat beter dan de fasantenkloek die haar kuikens verwaarloost. De fasant stamt uit de bergen van Tibet, waar in den winter sneeuw en ijs regeert, evenals in midden Zweden. Aan de Duitsche hazen die in Zweden zijn ingevoerd is veel opmerkenswaardigs. Deze stammen uit het steppengebied van Rusland en hebben in ons land de kunst geleerd zich in de bosschen te verschuilen. Door paring met den Noord-Europeeschen haas hebben de nakomelingen eigenschappen ontwikkeld, die hen voor uitsterven zullen behoeden. Het Duitsche geslacht heeft onze hazen die door ziekten waren verzwakt, nieuw bloed gegeven. Het nieuwe geslacht heeft spoedig de wintervacht overgenomen en is waakzamer en vlugger dan de oorspronkelijke soort.

Het begrip wildbescherming is een zuiver persoonlijk begrip, maar de hoofdzaak is dat het bestaat. Zoodra de mensch ingrijpt wordt hij gedwongen verder te gaan en de dierenwereld te helpen voortbestaan.

Zoowel de landman als de wildbeschermmer hebben een gemeenschappelijke tegenstander en dat is de natuur. Wanneer de oogst moet geborgen worden en de jonge vogels het nest moeten verlaten ten tijde, dat de natuur tegen hen is, baten geen kunstmiddelen.

Maar evenals de landman zijn pogingen voortzet en zijn optimisme niet verliest, evenzeer kan de wildbeschermmer volharden in zijn pogingen.

B. S.

Over de waarde van het wild. Ir. F. J. Appelman. Tectona 8/9. 627—630. 1934.

Schrijver wijst er op dat de kennis omtrent de waarde van het wild in Indië bedroevend is. Hij doet daaromtrent eenige aanwijzingen zonder tot een raming over te gaan. Als voorbeeld van de zeer groote waarde der fauna van een land verwijst hij naar het werk van Egon von Kapherr: „Weidwerk und Volk”. In verband met een en ander acht hij het hoogst gewenscht, dat ter zake een onderzoek wordt ingesteld. Dit zou er van zelf toe leiden, om aan werkelijke, doeltreffende wildbescherming te gaan doen, waarbij weer blijken zou van hoe onschatbare waarde de wilde fauna voor de samenleving is en welke groote voordeelen daaraan voor de schatkist verbonden zijn. F. W. S.

Djatiboschbranden. H. H. den Exter. Djati 2. 27—30. 1934.

Na een korte beschrijving van de schade door brand in de djatiboschen veroorzaakt, noemt schrijver als oorzaak dezer branden, 1°. achteloosheid en onverschilligheid, en 2°. opzet. Omtrent de laatste oorzaak kunnen genoemd worden: a. wraakneming, b. bemesting van aan de bossen grenzende bouwgronden, c. het verkrijgen van een nieuw grasdek, d. Weglokken van de bospolitie; e. het verwijderen van sporen van diefstal. Van deze gevallen geeft schrijver een korte toelichting en komt vervolgens tot het vermelden van eenige wenken ter voorkoming van boschbranden. Deze moeten in hoofdzaak bestaan in preventieve maatregelen om brand te voorkomen, voorts in middelen ter bestrijding der branden en ten slotte in repressieve middelen ter bestraffing van de brandstichters. F. W. S.

The area of distribution of the Ceratostomella (Graphium) elm disease. Chr. J. Buisman. Meded. v. d. Phytopathol. Lab. „Willie Commelin Scholten” te Baarn. XIII, 35—46, 1934.

Op grond van de mededeelingen uit de literatuur en van eigen waarnemingen concludeert de mededeelingster, dat de ziekte tot nog toe voorkomt in de volgende Europeesche landen: Engeland, Nederland, België, Frankrijk, Portugal, Duitsland, Zwitserland, Italië, Tsjecho-Slowakije, Oostenrijk, Hongarije, Joego-Slavië, Roemenië en Bulgarije. Buiten Europa alleen met zekerheid in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. De ziekte komt niet voor in Schotland, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Estland en in Spanje. Ten aanzien van het al of niet voorkomen van de ziekte in Ierland, Letland, Litthauen, Polen, Rusland en Griekenland is geen zekerheid verkregen of geen publicatie bekend. Een literatuurlijst van 49 nummers besluit dit overzicht. F. B.

Sind die Schnecken forstschädlich? A. W. Boback. Silva 44. 345—348. 1934.

Slakken zijn in het algemeen voor den boschbouw onbelangrijk. Enkele soorten kunnen sporadisch eenige schade veroorzaken (keukenkriemplanten). Bestrijding is mogelijk door twee maal te strooien met mengsel van keukenzout met asch of een mengsel van twee deelen kainiet met één deel slakkenmeel, door wegvangen en door het sparen van de natuurlijke vijanden (insecten-eters, vogels en padden). A. B.

RUBRIEK 5. Boschexploitatie (waarbij technologie).

Das Riesweg-Längenprofil. S. Flögl. Thar. F. Jb. 8. 434—463. 1934.

Met een uitgebreide theoretische beschouwing en met een groot aantal formules worden eischen vastgesteld, waarin glijbanen voor houtafvoer moeten voldoen. C. S.

RUBRIEK 6. Boschhuishoudkunde (waaronder beheer, handel, recht, wetgeving en arbeid).

Brief van een djatiboschbeheerder over boschbewaking. V. d. Laan. (Kort bericht). Tectona 8/9. 634—636. 1934.

Schrijver behandelt enkele onderwerpen. Ten aanzien van de boschbewaking wijst hij er op, dat die alle aandacht van den beheerder eischt. De omwonenden bevolking der bosschen, vindt daarin tengevolge van de crisis geen voldoende werkgelegenheid en waar ze toch moet leven, worden de diefstallen grooter in aantal en indien er opkoopters van het gestolen hout zich voordoen, ook veel ernstiger. Het boschpolitiepersoneel heeft terzake een zeer zware taak en manslag tegen aktieve beamtten

is aan de orde van den dag. Hij acht het daarom onmisbaar, dat de beampten voorzien zijn van een revolver met scherpe patronen, om deze in geval van noodweer te gebruiken. Dan hebben zij steeds een boschwaker als hulp noodig, zoowel voor bijstand in het gevecht, als voor herkenning van de dieven. Dan wordt een praktische kleeding der beampten zeer gewenscht geacht, waarvoor verstrekking uit de plaatselijke magazijnen wenschelijk wordt geacht. Hij uit de klacht, dat hier en daar de bezuiniging op de veldpolitie zich begint te wreken en spreekt de hoop uit, dat zulks binnenkort niet bij de boschpolitie zal moeten vastgesteld worden.

F. W. S.

Begrooting. Uit den Volksraad, zitting 1934—1935. Tectona 8/9. 640—674. 1934.

Hier zijn vermeld de gegevens omtrent het boschwezen, zooals die voorkomen in de begrooting voor Nederlandsch-Indie voor 1935; voorts die uit het afdelingsverslag omtrent die begrooting en uit de memorie van antwoord dienaangaande. Voorts is vermeld de eerste aanvullende begrooting voor 1935 betreffende het boschwezen, het afdelingsverslag en de memorie van antwoord daarover.

De gezamenlijke uitgaven worden geraamd op	f 7.613.987
Idem inkomsten	f 7.605.269

zoodat er een geraamd nadeelig saldo is van f 8.718

Voor Java wordt er op gerekend, dat door kap in eigen beheer zullen geoogst worden 225.000 m³ djatitimmerhout, 20.000 m³ ander timmerhout, 648.000 sm. djatibrandhout, 122.000 sm. ander brandhout, 12.000 ton houtschool en 2000 ton bast.

In het boschareaal buiten Java heeft geen kap in eigen beheer plaats, maar geschiedt zulks door partikuliere aannemers tegen vergoeding van retributie, cijns, enz. De daar te oogsten hoeveelheden diverse produkten zijn aanzienlijk grooter.

F. W. S.

Houtskoolverkoop. J. Lucas. Djati 1, 5—6. 1934

Schrijver wijst op de wenschelijkheid, om den verkoop van houtskool te verbeteren en op de eigenaardige moeilijkheden, die zich daarbij voordoen.

F. W. S.

Houtskoolverkoop te Soerabaia. A. H. J. v. d. Nagel. Djati. 2. 22—23. 1934.

De houtskool van het boschwezen noemt hij vrijwel een standaard-artikel. De kesambi-houtskool wordt verpakt in papieren zakken, voorzien van een groen sluitetiket, terwijl gewicht en kwaliteit vast staan, zoodat ze zonder nader onderzoek gekocht worden.

Dan worden te Soerabaia houtskool-briketten aangemaakt en deze leveren bij het gebruik een zeer groot voordeel tegenover dat van gas, de kosten worden tot de helft teruggebracht. De briketten zijn cilindervormig met staande vuurgangen. Na het verbranden behouden ze hun vorm en kunnen dan dienst doen als schuurmiddel voor potten en pannen.

F. W. S.

Een praatje over klandestiene zoutwinning. H. E. Rexhausen. Djati. 1. 13—14, 1934.

Hier wordt gewezen op de klandestiene zoutwinning uit boorputten voor petroleum, die verlaten werden, omdat ze alleen zout water opleverden. Het verkregen zout komt ten nadeele van het zoutmonopolie van het Gouvernement, maar daarnaast wordt aan de bosschen in de omgeving groote schade toegebracht door het brandhout sprokkelen, dat

geleidelijk uitloopt op totale vernieling der bosschen. — (Hierbij komt de gedrag. R.) van het boschwezen vóór de omwonende bevolking in het gedrang. R.) F. W. S.

Die forstwirtschaftliche Bedeutung der neuen Steuergesetze. Silva 46, 47, 361—367, 369—373, 1934.

Een beschrijving der nieuwe Duitse belastingwetten van October 1934, met vermelding van de belangrijkste artikelen, de verschilpunten met de oude wetten en de motieven welke tot de wijziging hebben geleid. A. B.

De taak van den handelsgeëmployeerde. C. Ch. Wolff von Wülfig. Djati. 2. 21—22, 1934.

Hiertoe rekent schrijver te behooren:

1°. het bevoorraden van den verkoop van hout en andere produkten uit 's lands bosschen;

2°. de kontrôle op de administratie der onder zijn toezicht gestelde voorraden op de verkoopplaatsen.

Het onder 1°. vermelde punt wordt nader besproken. F. W. S.

Salariskorting en salarisherzienting. Th. van Emstede. Djati. 1. 6—11, 1934.

Schrijver bespreekt eerst de kortingen op het salaris der ambtenaren, gevolgd door de herzienting der salarissen, om daarna te komen op de kortingen op het salaris van het personeel in partikulier verband bij het djatibedrijf. Deze laatste blijken in het algemeen grooter te zijn dan die op de salarissen der ambtenaren. F. W. S.

RUBRIEK 7. Boschbedrijfsregeling (waaronder renterekening en houtmeetkunde).

Het meten van hout op stam. Gérard Mouton. Rev. E. et F. 8. 609—610, 1934.

Schrijver betoogt hierin de noodzakelijkheid — in het bijzonder voor de grovedennboschen — van het invoeren van een nieuwe tabel (A^{1,5}) ter berekening van den inhoud van hout op stam uit de doorsnede op borsthoogte, lengte en verval per m. Bedoelde tabel is dus gebaseerd op een verval per m van 1.5 cm diameter, een cijfer, dat in normale gesloten grove dennboschen bijna steeds regel is. Bij zeer talrijke hiervoor verrichte metingen hadden slechts enkele zeer smal opgegroeide boomen 1 cm en enkele korte en takkige exemplaren 2 cm. Pag. 620 geeft dit tarief A^{1,5} voor 3—32 m hoogte en 0,05—1 m diameter. G. H.

Ueber Anlage und Durchführung forstlicher Standortsuntersuchungen im Rahmen der Forsteinrichtung. W. Wobst. Thar. F. Jb. 6/7. 277—289, 1934.

Voor een juiste inrichting, dus juiste bedrijfsregeling, is een uitgebreide kennis van de groeiplaats van veel belang. Een korte beschrijving van de ligging, het klimaat en den bodem is niet voldoende. Een meer uitgebreide studie van alle groeifactoren is noodig. De boschbouwer zal zich hierbij in verbinding moeten stellen met specialisten op dit gebied. C. S.

Beiträge zur Fortentwicklung des sächsischen Forsteinrichtungsverfahrens.
Putschner. Thar. F. Jb. 5. 265—274. 1934.

Schrijver critiqueert eenige studies, die omtrent de ontwikkeling van de inrichting verschenen zijn. Als oud-chef van de saksische inrichtingsdienst kan hij eenige opvattingen weerleggen en andere in hun juist verband brengen. Een der in die studiën gedane voorstellen hield in: de beheersambtenaren meer bij het inrichtingswerk te betrekken. Hiertegen voert Putschner aan, dat er steeds contact gehouden wordt met de betrokken beheersambtenaren. Om echter oudere houtvesters, die reeds jarenlang beheerspractijk hebben, wederom tijdelijk bij de inrichting te plaatsen, heeft niet alleen persoonlijke bezwaren, maar ook wordt den jongeren ambtenaren bij den inrichtingsdienst zelfstandig werk ontnomen. C. S.

Ein waldbauliches Bekenntnis, V. Dieterich. Silva 43. 337—343. 1934.

De alarmeerende berichten omtrent een radicalen overgang van het kaalkapbedrijf naar het uitkapbosch doen vreezen, dat men van de eene fout in de andere zal vervallen. Moge men toch eindelijk leeren de verschillende opstands- en bedrijfsvormen te beschouwen als gelijkwaardige middelen om aan de uiteenlopende eischen van groeiplaats, markt, bedrijfsdoel e.a. zoo goed mogelijk te voldoen. Deze uiteenlopende eischen sluiten gelijkvormigheid uit. A. B.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad 27 November 1934.

GRIEND- EN RIETCULTUUR VERGADERT.

Te Dordrecht werd een druk bezochte vergadering gehouden van de Ver. Riet- en Griendcultuur Biesbosch en omstreken.

De vergadering, die onder leiding stond van den heer C. H. Bogers te Werkendam, was in hoofdzaak belegd naar aanleiding der gepubliceerde maatregelen voor de riet- en griendcultuur.

De steunnormen komen ongeveer daarop neer, dat voor vierjarig griendhout een steun gegeven wordt van gemiddeld ongev. f 10 p. ha. en per jaar, terwijl een verlies geleden wordt van minstens f 70 per ha. en per jaar.

Een gedeelte van het matriet wordt uit de markt genomen tegen een netto-prijs van 17 ct. per bos, terwijl een minimum netto-prijs van 30 ct. per bos noodig is om deze cultures zonder verlies te kunnen exploiteeren.

De geheele vergadering was diep teleurgesteld en bitter gestemd door deze steunregeling, welke feitelijk geen steunregeling mag heeten. Dit is ook wel gebleken uit de openbare houtverkoopingen, gehouden te Dordrecht ten overstaan van notaris Van Haaften, waar p.m. 50% der perceelen opgehouden werden bij gebrek aan kooplust. Het gevolg hiervan is, dat honderden arbeiders, die hierin werk gevonden zouden hebben, werkloos blijven en aangewezen zijn op steun.

Verskillende sprekers voerden het woord, die allen hun groote ontevredenheid over zulk een regeling uitspraken.

Aan het bestuur werd opgedragen alsnog al het mogelijke te doen om een betere steunregeling te verkrijgen. Het bestuur werd nog aangevuld met een 9e lid, n.l. den heer L. A. Overwater te Strijensas.